Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (peto vijeće)

20. rujna 2019.*

„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije Idealogistic Compass Greatest care in getting it there – Raniji međunarodni figurativni žig IDÉA – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”

U predmetu T-716/18,

The Logistical Approach BV, sa sjedištem u Udenu (Nizozemska), koji zastupaju R. Milchior i S. Charbonnel, odvjetnici,

tužitelj,

protiv

Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), koji zastupa V. Ruzek, u svojstvu agenta,

tuženika,

druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent pred Općim sudom, jest

Idea Groupe, sa sjedištem u Montoir de Bretagne (Francuska), koju zastupaju P. Langlais i C. Guyot, odvjetnici,

povodom tužbe podnesene protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 21. rujna 2018. (predmet R 2062/2017-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Idea Groupe i The Logistical Approach,

OPĆI SUD (peto vijeće),

u sastavu: D. Gratsias, predsjednik, I. Labucka (izvjestiteljica) i I. Ulloa-Rubio, suci,

tajnik: I. Dragan, administrator,

uzimajući u obzir tužbu podnesenu tajništvu Općeg suda 5. prosinca 2018.,

uzimajući u obzir EUIPO-ov odgovor na tužbu podnesen tajništvu Općeg suda 22. veljače 2019.,

uzimajući u obzir intervenijentov odgovor na tužbu podnesen tajništvu Općeg suda 20. veljače 2019.,

uzimajući u obzir pitanje Općeg suda upućeno strankama pisanim putem,

* Jezik postupka: francuski

nakon rasprave održane 15. svibnja 2019.,

donosi sljedeću

Presudu [1]

[*omissis*]

Pravo

13 U prilog tužbi tužitelj navodi samo jedan tužbeni razlog kojim ističe povredu članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 2017/1001. On osporava ocjene žalbenog vijeća koje se odnose na relevantnu javnost, usporedbu usluga, usporedbu znakova i postojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu.

[*omissis*]

Relevantna javnost

18 Prema sudskoj praksi, u okviru opće procjene vjerojatnosti dovođenja u zabludu u obzir treba uzeti prosječnog potrošača predmetne kategorije proizvoda koji je uobičajeno obaviješten, razumno pažljiv i oprezan. Također treba uzeti u obzir činjenicu da se razina pažnje prosječnog potrošača može razlikovati ovisno o kategoriji proizvoda ili usluga o kojima je riječ (vidjeti presudu od 13. veljače 2007., Mundipharma/OHIM – Altana Pharma (RESPICUR), T-256/04, EU:T:2007:46, t. 42. i navedenu sudsku praksu).

19 U ovom slučaju i u dijelu u kojem je raniji žig međunarodna registracija u kojoj je naznačena Unija, žalbeno vijeće svoju analizu vjerojatnosti dovođenja u zabludu usredotočilo je na percepciju anglofone javnosti u Uniji. Žalbeno vijeće smatralo je da relevantnu javnost čine i „prosječni potrošači” i stručnjaci te da šira javnost općenito primjenjuje prosječnu razinu pažnje, dok stručna javnost može primjenjivati visoku razinu pažnje.

20 Tužitelj prigovara žalbenom vijeću da je smatralo da je relevantna javnost „izmiješana”, tj. da je čini i šira javnost i stručnjaci, te da nije definiralo relevantnu javnost za svaku uslugu, nego se samo ograničilo na davanje nekoliko primjera. Konkretno, kad je riječ o uslugama obuhvaćenima žigom za koji je podnesena prijava, on tvrdi da su usluge „pretovar paletizirane robe, uključujući multimedijalnu robu; usluge razvrstavanja za paletiziranu i nepaletiziranu robu ili u okviru specijaliziranih usluga ili u okviru općih usluga; usluge prijevoza robe posebne veličine i robe koja nije u rasutom stanju (npr. stroj ili oprema)” namijenjene isključivo stručnoj javnosti, dok su usluge „siguran prijevoz, usluga brze dostave za posebna odredišta, organizacija povrata robe i savjetovanje u području logistike prijevoza” namijenjene stručnjacima, ali također i široj javnosti.

21 Kad je riječ o uslugama obuhvaćenima ranijim žigom, usluge „istovar robe iz vagona, zrakoplova, brodova i kamiona; tegljenje; iznajmljivanje vozila; skladištenje nosača podataka ili elektronički pohranjenih dokumenata; industrijska i lučka logistika, kontrola protoka, provizija za rukovanje i prijevoz robe; zakup vozila, brodova i zrakoplova; opskrba linija za sastavljanje i rukovanje zrakoplovnim elementima” bile su namijenjene samo stručnoj javnosti, dok su usluge „prijevoz; pakiranje, pohrana i skladištenje robe, informiranje u području prijevoza, pakiranja i skladištenja robe, otpremničke usluge; cestovni i željeznički prijevoz robe; tegljenje, iznajmljivanje vozila” bile namijenjene i stručnjacima i široj javnosti.

1 Navedene su samo one točke presude za koje Opći sud smatra da ih je korisno objaviti.

22 EUIPO tvrdi da je tužiteljev argument bespredmetan u dijelu u kojem se odnosi na zaključak žalbenog vijeća o postojanju vjerojatnosti dovođenja u zabludu i za usluge namijenjene široj javnosti, kao i za usluge namijenjene stručnoj javnosti koja primjenjuje visoku razinu pažnje. Intervenijent također podupire takav pristup.

23 U tom pogledu valja podsjetiti da percepcija žigova koju ima prosječni potrošač proizvoda ili usluga o kojima je riječ ima odlučujuću ulogu u općoj ocjeni vjerojatnosti dovođenja u zabludu (vidjeti presudu od 26. travnja 2007., Alcon/OHIM, C-412/05 P, EU:C:2007:252, t. 59. i navedenu sudsku praksu).

24 Također, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 18. ove presude, razina pažnje relevantne javnosti može se razlikovati ovisno o proizvodima ili uslugama o kojima je riječ. Ta razina pažnje posebno utječe na percepciju znakova.

25 Iz toga proizlazi da definicija relevantne javnosti i njezine razine pažnje za svaku uslugu ili svaku kategoriju usluga ima značajnu važnost prilikom ocjene vjerojatnosti dovođenja u zabludu.

26 Međutim, kao što to tvrdi tužitelj, žalbeno vijeće je u ovom slučaju smatralo da su usluge o kojima je riječ namijenjene široj javnosti i stručnjacima, ograničavajući se na davanje primjera usluga namijenjenih široj javnosti, tj. „usluge brze dostave za posebna odredišta” ili „organizacija pošiljaka za povrat robe”. Time je definiralo relevantnu javnost za usluge o kojima je riječ na općenit način. Međutim, žalbeno vijeće nije navelo koje su usluge namijenjene samo stručnjacima koji primjenjuju visoku razinu pažnje, a koje su usluge namijenjene i stručnjacima i široj javnosti, pri čemu potonja primjenjuje prosječnu razinu pažnje.

27 Doduše, kao što to tvrdi EUIPO, budući da je žalbeno vijeće u točkama 56. i 57. pobijane odluke smatralo da je vjerojatnost dovođenja u zabludu postojala i za usluge koje su namijenjene i stručnjacima i široj javnosti i za one namijenjene samo stručnjacima, zbog ekonomičnosti postupka bilo mu je moguće ne identificirati prosječnog potrošača za svaku uslugu o kojoj je riječ.

28 Međutim, taj pristup u skladu je s načelima koja proizlaze, među ostalim, iz sudske prakse navedene u točkama 18. i 23. ove presude samo pod pretpostavkom da zaključak žalbenog vijeća, prema kojem vjerojatnost dovođenja u zabludu postoji i za usluge koje su namijenjene široj javnosti koja primjenjuje prosječnu razinu pažnje, kao i za stručnu javnost koja primjenjuje visoku razinu pažnje, i za usluge koje su namijenjene samo stručnoj javnosti, ne sadržava pogrešku.

29 Naprotiv, u slučaju da je zaključak žalbenog vijeća iz točke 28. ove presude pogrešan, jer je vjerojatnost dovođenja u zabludu postojala samo za jednu od javnosti o kojima je riječ, valjalo bi prihvatiti ovaj tužiteljev prigovor i na toj osnovi poništiti pobijanu odluku. Stoga relevantnost ovog prigovora ovisi o osnovanosti zaključka žalbenog vijeća sadržanog u točkama 56. i 57. pobijane odluke, koji će se razmotriti u nastavku.

Usporedba usluga

30 U ovom je slučaju žalbeno vijeće u točkama 25. do 32. pobijane odluke smatralo da su usluge o kojima je riječ istovjetne. Tužitelj osporava te tvrdnje. Međutim, u toj fazi, zbog ekonomičnosti postupka, valja poći od pretpostavke da su usluge koje su obuhvaćene žigovima u sukobu istovjetne. U okviru ocjene postojanja vjerojatnosti dovođenja u zabludu valja provjeriti, polazeći od te pretpostavke, je li zaključak žalbenog vijeća o postojanju te opasnosti valjan (vidjeti u nastavku točke 65. do 70.).

[*omissis*]

Postojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu

[*omissis*]

63 Žalbeno vijeće u ovom slučaju istaknulo je da su usluge o kojima je riječ bile istovjetne i da su znakovi o kojima je riječ, čak i ako su se razlikovali, imali nizak stupanj vizualne, fonetske i konceptualne sličnosti zbog elementa „ideja” koji im je zajednički. Žalbeno vijeće je zaključilo da je vjerojatnost dovođenja u zabludu u smislu članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe 2017/1001 postojala u ovom slučaju, i to za usluge koje su bile namijenjene široj javnosti, kao i za one namijenjene stručnoj javnosti, jer je potonja, poput šire javnosti, rijetko imala priliku izvršiti izravnu usporedbu različitih žigova, već se morala pouzdati u njihovu nesavršenu sliku koju je zadržala u sjećanju.

64 Kad je riječ o razlikovnom karakteru ranijeg žiga, žalbeno vijeće je u svrhu opće ocjene vjerojatnosti dovođenja u zabludu prihvatilo da je on uobičajen a da nije ispitalo argumente intervenijenta o povećanom razlikovnom karakteru nakon intenzivne uporabe na tržištu. Naime, žalbeno vijeće smatralo je da je prosječan razlikovni karakter dovoljan za zaključak o postojanju vjerojatnosti dovođenja u zabludu u ovom slučaju.

65 U ovom slučaju, znakovi o kojima je riječ imaju nizak stupanj sličnosti u vizualnom, fonetskom i konceptualnom smislu (vidjeti točke 49., 56. i 61. ove presude). Među čimbenicima koje treba uzeti u obzir prilikom ocjene vjerojatnosti dovođenja u zabludu je, među ostalim, razina pažnje koju relevantna javnost primjenjuje u pogledu usluga o kojima je riječ. Međutim, žalbeno vijeće smatralo je u ovom slučaju da je jedan dio usluga namijenjen samo stručnoj javnosti čija je razina pažnje visoka i koja pozorno proučava žigove u sukobu.

66 Pretpostavljajući da su usluge o kojima je riječ istovjetne, kao što je to smatralo žalbeno vijeće (vidjeti točku 30. ove presude), i uzimajući u obzir uobičajeni razlikovni karakter ranijeg žiga (vidjeti točku 64. ove presude), žalbeno vijeće trebalo je isključiti postojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu barem za usluge koje su namijenjene stručnoj javnosti koja primjenjuje visoku razinu pažnje. Naime, zbog povišene razine pažnje pri izboru usluga o kojima je riječ i s obzirom na nizak stupanj sličnosti znakova o kojima je riječ, među ostalim, zbog činjenice da imaju različitu strukturu, što ne bi promaklo javnosti koja je osobito pažljiva i oprezna, ne može postojati vjerojatnost dovođenja u zabludu u odnosu na komercijalno podrijetlo tih usluga.

67 U tom pogledu valja istaknuti da, suprotno onome što tvrdi žalbeno vijeće u točki 57. pobijane odluke, iz okolnosti da stručnjaci samo rijetko imaju mogućnost izvršiti izravnu usporedbu različitih žigova, već se moraju pouzdati u njihovu nesavršenu sliku koju su zadržali u sjećanju, ne može se zaključiti da je slika žigova o kojima je riječ u ovom slučaju u velikom dijelu bila određena njihovim zajedničkim elementom „ideja”.

68 Naime, iako je element „ideja” jedan od dominantnih elemenata žiga za koji je podnesena prijava i jedan je od razlikovnih elemenata ranijeg žiga, stručnjaci ga ne bi smatrali jedinim elementom koji omogućava identifikaciju žigova o kojima je riječ.

69 Iz toga slijedi da ovaj tužbeni razlog treba prihvatiti u dijelu koji se odnosi na usluge žiga za koji je podnesena prijava koje su namijenjene isključivo stručnoj javnosti.

70 Međutim, u ovom slučaju, budući da žalbeno vijeće nije na iscrpan način utvrdilo koje su usluge namijenjene samo stručnjacima koji primjenjuju visoku razinu pažnje, a koje su usluge namijenjene i stručnjacima i široj javnosti koja primjenjuje prosječnu razinu pažnje (vidjeti točku 26. ove presude), ovaj tužbeni razlog treba prihvatiti u cijelosti i poništiti pobijanu odluku u cijelosti.

[*omissis*]

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (peto vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. **Poništava se odluka četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 21. rujna 2018. (predmet R 2062/2017-4).**

2. **EUIPO i društvo Idea Groupe snosit će vlastite troškove kao i, svaki od njih, polovicu troškova društva The Logistical Approach BV.**

Gratsias Labucka Ulloa Rubio

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 20. rujna 2019.

Potpisi